

BORSSZEM JANKÓ

A CSÁRDÁBAN.

Magyar Miska. A menyköbe, muzsikusok! Ha egész este az én boromat isszátok, eljátszhatnátok az én nótámat is!

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferencz-teret 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

BOLGÁR SZABADSÁG.

ROSZORSZÁGBAN szolgaság és pestis,
Bulgáriában — alkotmány s szabadság!
Ki hitte volna azt, hogy megérje ezt is?
S bolgárok a magyart kigunyolhassák?
Elmondhassák: van ime parlamentünk!
Mint a c z á r n é p e szabadok vagyunk!
Önálló hadseregre mitse költünk,
Kölesönt nem kötünk, pénzt ingyen kapunk.

Oroszországban szolgaság és pestis,
Bulgáriában — alkotmány s szabadság!
Kozákok képviselik azt is, ezt is,
Hiszik a szabadságot is lophatják.
De nem hiszik-e joggal? hiszen van példa:
Irott malasztunk önkény iskolája.
S papirosn mért ne hinné a préda,
Hogy a szabadság mosolyog reája?

Csak lépre lépre, délszláv verebek!
Ott messze fönt már lesben reng a sas.
Csóválják farkukat a verebek,
S az új kaliczka tágas és magas!
Van benne trón, — van benne korona!
Szabadságot parancsol most a czár!
Uj ország lesz egy réginek roma,
Hol »szabad« bolgár meglánczolja jár.

»Polgárosítás« a czár jelszava
»Bolgárosítás« czélja, vágya, terve;
Bolgár király volt már egy valaha,
Pannóniának síkjain leverve.
Bolgár királyt, Zalánt, mi törttik össze,
S Alpár tevén így szerzők e hazát.
Bolgár király minket kísértetni jösz-e?
Uj ezredévért kezdeni csatát?

A sajtó Tisza Kálmánról.

Budapest, 1878. febr. 28.

Mind magasabbra csapnak a vita hullámai a piros bársonyszékek körül, de a kormánypárt némán türi a támadásokat. Nem védi a kormány politikáját senki — Tisza Kálmánon kívül. Hogy Tisza szeret beszélni, régi dolog, de egyre, folyton, szakadatlanul beszélni: visszaélés a ház türelmével. Mért nem hallgat s beszélteti maga helyett a pártot? Mért a párt csak szavazó-masina, mely nyikorogva voksol — de a kormány politikáját nem helyesli. Majd ha a párt fogja védeni a kormányt s annak elnöke nem lesz kénytelen hasábnyi dictiókkal napi robotmunkát teljesíteni, akkor mondhatja, hogy van még pártja s e párt helyesli politikáját.

Buda pest 1879. febr. 28.

Képzeltetni-e a ház méltóságának, a parlamentá-tarizmusnak nagyobb megvetését, mint aminőt Tisza Kálmán az egész budget-vita alatt tanusít? Özönével hullanak rá az ellenzéki vádak s ő impassibilis nyugalom-mal ül karszékeben — egy szóval sem felelve rájuk. Mint a gazdag ültetvényes, aki verendáján elnyújtózik s kuli-kat dolgoztat, de a hasznot maga rakja zsebre. Nem vagyunk kíváncsiak a Kármánok, Láng Lajosok véle-ményére — mi Tiszát akarjuk hallani — védelmére saját ajkairól vagyunk kíváncsiak. Tiltakozunk a par-lamentarizmus e megsértése ellen s indítványozzuk, parancsoljon a ház Tisza Kálmánra, hogy kegyes leeresz-kedéssel fölemelkedni és magát védeni méltóztassék.

KATHEDRAI BÖLSESSÉGEK.

Mint Rafael, ha kéz nélkül születik is, nagy festővé válandott — azonképen Napoleon is nagy hadvezérré válik, habár hadsereg nélkül jön a világra.

*

A hátgerinczen látunk egyes nyulványokat, kivo-nulva kinyulni.

CYCLOPEDIA.

Képviseletház: arczképesarnok. — Képmutató: pa-norámás. — Kakas-szó: napkeleti zene. — Luxus (luk-szusz): Fütty. — Léhűtő: jégverem. — Nyájás: a bir-kás. — Német Ujhely: a Bismarck kesztyűje. — Nevelés: Ki gyerek-korában fél meztláb járnai, az későbbben bocskorban is meghül. — Szivar: nagy gyermekek szóptató dajkája. — Torma: honi csipke. — Tolonc: talyiga. — Vendégfogadó: házigazda. — Vizhatlan: részeges em-ber. — Viziszony: a Duna áradása. — Választóviz: a Lajtha. — Zártszék: dugulás.

AZ ÚJ JÓ BARÁTOK.

Farkas. — No birka pajtás, szent köztünk a béke! Meg vagy-é elégedve?
Birka. — Me-e-e-eg.

„A TIRNOVAI IMPRESSARIO.”

— Komédia két felvonásban, elő-, utó- és közjátékokkal. —
Oroszból fordította: **B. J.**

Személyek:

DONDUKOV-KORZAKOV impressario a „nagy oriens“-ben.
DRINOV titkárja.
BALABANOV } első komédiások.
CZÁNKOV }
MACZEDÓNIA } allegorico-fantastico-mythico-legen-
DÉLBULGÁRIA } dico-historico alakok.

Színhely: Tirnova.

Publikum.

— Előjáték. —

(Igazgatósági iroda.)

Dondukov-Korzakoff. Kiosztom a szerepeket, melyekben fel fogtok lépni. Hé Balabanov!

Balabanov. Hic sum!

Dondukov. Te leszel a mérsékelt párt vezetője. Megvan rá minden qualificatiód; napjában csak egyszer iszod le magad. Nesze, fogd a programokat. Végszavad: »Dél-Bolgárország.« Mikor ezt halod, mindig kirohansz, ágaskodol és elszavalod a berlini szerződést.

Balabanov. Engedelmet, igazgató ur, kérnék hálásabb szerepet. Tartok tőle, ezért megmacskamuzsikálnak és hagymakoszorut kapok.

Dundukov. Ha hagyma-koszorut dobnak, edd meg! (Int két kozáknak.) Fogjátok be a száját. Éljen a szólás-szabadság! (Gunyosan hahotáz, Balabanov meghuzza magát.) Hé te Czánkov!

Czánkov. Parancsolj direktor!

Dondukov. Vörös orrod miatt te kapod a radikális rollét. Hálás, nagyon hálás! Valahányszor Balabanov azt kiáltja hogy: éljen a berlini szerződés! te mindig a földhöz vágod magad — hajadat téped s óbégatva ordítod: egyesülés Délbulgáriával és Maczedoniával!

Czánkov (röhögve.) Értem, uram!

Dondukov. Ne zavarjon meg az, hogy tán én is kénytelen leszek lehordani, hogy milyen rosszul játszol; azért csak ordíts!

Drinov. Majd én a coulissák közül bátorítani foglak.

*

I. FELVONÁS.

Nemzetgyűlési épület.

1. jelenet.

Délbulgária (majd) Balabanov.

Délbulgária (hamis páthoszszal, hosszuszáru muszka bagaria kothurnuszbán.)

Tárulj kapu s fogadjjbe engem is,
(esüggedten) Akit török igában hagytanak.
(fájdalmasan) De én szabad kívánok lenni és
(érzékenyen) Testvéreimmel egyesülni. Éljen
(hősiesen) Függetlenül nagy Délbulgária!

Balabanov (mint portás.) Hé! mit sopánkodol, te mihaszna? Elhordod az irhádát? Nekünk nem kell Dél-Bulgária, mi szorosan a berlini szerződés értelmében fogjuk magunkat viselni.

*

2. jelenet.

Voltak. Czánkov.

Czánkov (kirohan, Balabanovot nyakon teremti és Délbulgáriát megöleli.) Szabad vagy — semmi berlini szerződés! És san-stefanoi alapon állok.

Balabanov. Ha henczegni mersz, Gorcsakoff ugyse! megnyuzlak.

Czánkov. Én meg szent Ignatieffre esküszöm, ugy kicserzem a bőrdet, mint a két fenekű dobét. (Hajba kapnak, dulakodnak. Czankov beviszi Délbulgáriát a házba.)

*

— Közjáték. —

Dondukov. Engedelmet, t. közönség. Nem értem, hogy miképen történhetett a zavar. Egészen más darabot játszanak, mint amilyet kitűztem. Az a Czánkov haszontalan egy kontár. Hé Drinov!

Drinov (sebbel-lobbal.) P'ransc!

Dondukov. Mit fecsegett össze az a Czánkov?

Drinov (tettetett zavarral.) Ugy lá . . . látszik le . . . leitta magát. (Kezét pilátusi lavórban mossa.) Improvisál s a sugóra nem hallgat.

Dondukov. Csukjátok el s vegye át más a szerepet! (Tetszés a közönség részéről.) Láthatja a n. é. közönség, hogy tőlem telhetőleg iparkodom a bennem helyzett bizalomnak megfelelni. (Taps — főleg a claque részéről.)

*

II. FELVONÁS.

Előbbi díszlet.

1. jelenet.

Maczedonia (majd) Balabanov.

Maczedónia (maestuoso, con sentimento, mezza voce.)

Sötét a honfibanat éjjele!

Mikor mertül ki szenvedésim árja?

Ó nyiss kaput Bulgária, kaput nyiss!

Hű gyermeked a hideg megveszi.

Anyám! leányodat el ne taszitsd.

(Letérdel a küszöbön s egy petitiót tesz le.)

Balabanoo (mint keményszívű mostoha maszkirozva.)

Miféle rut tolakodás te balga?

Hát nem tudod, tilos ide belépned?

Maczedónia. Lágyítsa meg szived bus bánatom.

Balabanov. No majd bizony! miattad én nyakamba

Fogom zudítani az egész világot.

El innen! takarodj! (Szinleg megrugja.)

*

2. jelenet.

Váltak. Czánkov.

Czánkov (mint édes apa.) Ki bántja lányom?

Kezét emelni ki merészli rá?

Száradjon el tövében az a kéz!

Macedónia. Apám-apám, ne hagyj el gyermeked.

Czánkov (a földhöz vágja magát — búsul és ordítja):

Hiában minden! egyesülni kell

Két gyermekemnek régi tűzhelyemnél!

(Elveri Balabanovot és beviszi Macedóniát a házba.

Piszszegés, fűtyülés a nézőhelyeken. A függöny ijedten legördül.)

— **Közjáték N° 2.** —

Drinov. Nagyérdemű közönség! Czánkov színész ismét botrányt okozott. Midőn emiatt az igazgatóság legmélyebb sajnálatát kijelenténem, egyuttal bocsánatot kérek és biztosítom önöket, hogy a rakoncátlan előadó egész havi gázsijának elvesztésével fog megfenyíttetni. (Elégületlenség. Sokan visszakerik a pénzüket a pénztárnál; de a cassa csukva van.)

*
— **Utójáték.**

(Igazgatósági iroda.)

Dondukov. Czánkov! Balabanov! Jól játszottatok. Derék komédiások vagytok. Ezentul dupla gázsit kaptok. (Mindhárman nevetnek.)

Suttyomberky Dárius

a helyhezet signaturájáról.

Haza minden előtt!

Pakolj Pista!

Budget-vita és nincs sláf-kupé! Küzködöm az álommal. Ó Budha, Budha, mennyi budha-beszéd! Ülések után úgy érzem magamat, mintha a »Götterdämmerung« kétszer egymásután hallgattam volna végig egy huzomban. Dante, nevetem fantáziádat, hogy ezt a torturát kifejejtetted poklobból!

De már ezt ki nem állom tovább

TEPLITZBŐL.

— Artézy Furunculustól. —

— febr. 25.

TEGNAP érkeztem Teplitzbe, hogy annak hirtelen kiadott gyógyforrásait ismét helyreállítsam. A város repeső reményekkel fogadott. Illatos leányok fehér öltözékű virágokat hintettek utamra; a magistratus, a polgármester élére állva, tizenöt hintóban szállított a pályafőtől a városba; az éjjelre Klárhoz kellett szállnom, t. i. a Clary herceg kastélyába. Az egész város avval a kérdéssel ostromolt: elő tudom-e idézni újra forrásait? Megnyugtatóására kiálltam rögtön a nagy térre és a magammal hozott snellszidert vízzel meg-

töltvén, alágyujtottam, mire a bádög edényben öt perc alatt elő volt idézve a forrás. E csoda láttára az egész város magán kívül volt, kezeim szegélyeit csókolták és cipőimet kifogván, a község előljárói maguk vontattak be szállásomra. Reményeik vízzé fognak válni!

Másnap megvizsgáltam a források mibenlétét. A polgármester megkért, hogy nemzeti viseletben jelenjek meg, de én azt feleltem, hogy nem, — én a tepliczi forrásokat csak bugyogóban akarom látni. Ezen ötlet az egész városban szájról szájra járt s a belém helyezett bizalmat roppant mód növelte.

Először a sprudelt vizsgáltam meg, mely egészen elmaradt. E forrás 49 fokú, holott ma már 79-et irunk; elmaradottságának igazi oka gyanánt ezt fődöztem föl. A különbség 30 fok lévén, a hő pedig 80 láb mélységben egy fokkal szaporodván, azt tanácsoltam, hogy a sprudelt artézi uton 2400 lábbal mélyebbre kell furni. Továbbá elrendeltem, hogy neve ezentul Konstantin-forrás legyen, mert egyrészt e név állandóságot fejez ki, másrészt pedig a forrás porphyrból serked, tehát Porphyrogeneta, mely régi történést keresztneven Konstantinnak hitták.

A Homokforrás (Sandquelle) helyreállítása szintén artézi forrást ajánlottam; ez tiszta vizet fog eredményezni, melyben, hogy szalinikus tulajdonságokat nyerjen, 50,000 frt áru Salinenscheint kell folyton áztatni. E papirokat illő leszámítolás mellett magam fogom szolgáltatni.

Az ugynevezett »szemforrást« még egy darabig szemmel tartom, mert az orvosok ezt nagyon egészségesnek mondják. Azután majd artézilag ki fogom furatni vagy 4000 láb mélységre. Kár hogy nem trachytból fakad; így egyszerű trachytotómiával meg lehetne gyógyítani a városi kórházban.

Többi közt azt is tapasztaltam, hogy a víz szénsavtartalma jelentékenyen csökkent. Ezt onnan magyaráztam, hogy a közel duxi bányák csak barna kősenet tartalmaznak, mely persze nem adhat annyi szénsavat, mintha fekete volna. Ezen úgy fogok segíteni, hogy a duxi kősenbányákat egészen megtöltetem tintával. Mire ez kiszárad, a barnaszén mind fekete lesz s a teplitzi források vize sokkal több szénsavat fog mutatni. A duxi bányák tintával megtöltését pedig következőleg eszközölöm. E bányák most, mint kiki tudja, ugyis tele vannak vízzel. Ezt a vizet tehát egyszerűen tintává változtatom nagy mennyiségű zöld gálicz és gubacs belevegyítésé által. Így aztán egy füst alatt a duxi bányákon, meg a teplitzi forrásokon is segíték. A mit a bányák a betört viz által veszítenek, azt bőven helyrehozza utólag az, hogy a barnaszén bennök miveletem által fekete szénné változik, mely sokkal becsesebb amannál.

Különb, ha már semmitem akar segíteni, furok Teplitzben margitzigeti kutat, nem bánom akár a torony tetején, és városligeti kutat a Klári öltözőszobájában, sőt lipiki jódfürdőt a Kursalonban, úgy hogy a közsvényben szenvedő rögtön kigyógyul tőle a skrofulából, ha nem is volt neki soha. De azt ne mondhasa Teplitz, hogy Artézy Furunculus ő rajta nem tudna segíteni.

PAEDAGOGIA.

Megint csak a Hartmann Lipót ur zágrábi könyvkereskedő »Intő állatok« és »Gyermeki játékok« című kiadványaiból. *)

— Bemutatja Vigyázó Laczi. —

Pajzán zsémbs a vig kecske
De többféle hasznot hajt

Szüleinek gyermekecske
Gyönyört hozzon ne csak bajt.

*

*) Minapi közleményünkről sokan azt hitték, hogy mondva csinált tréfa. Fájdalom, még a fele sem az volt. Meglehetősen elterjedt könyvecskék ezek. A Lakics Vendel és Comp. geografiája mellett méltán foglalnak helyet. De a zágrábi termények alatt azt sejtjük politikai érzélat lapang: úgy látszik a magyar nyelvet s a magyar tanítói rendet akarják ott compromittálni.
A „Borsszem Jankó” pädagogusai.

Peti nyargal de nem halad
Mert lova csak f a m a n k ó. *)
Ki nem tanul buta marad
S lesz belőle fajankó.

*

Talpra fiúk! hi a haza!
Gyáva ocsmány a ki laza!
Hazánk egykor reánk számit
Játsszunk tehát katonásdit!

*

Kis Katieza bábút ápol
A hazának honfit nevel

*) Az eredetiben is hinta-ló van rajzolva. A szerk.

Pista pedig egyre dobol
Mert hazánknak honvéd is kell.

— IDÉKI TROMBITA.

Szegedében, febr. 15.

Érdemös Bakay Nándor

képv. követ urnak

Buda-Pestön.

Nagyraböcsült Majszt'er uram!

Amióta téns Majszt'ram az ipari ágak szömönszödött gyöngyének, az kötelös mestörségnek májszt'erságáról lemondott, hogy egy még alkalmatosabb kötelösségnek inassává szegődjön, — bár híjázik is a Majszt'romnak bölcs belátó böcsössége a méhely környül: igyekeztem mégis a kigyelmöd érdömösségének jelen nem létit eszre vöhetővé nem tönni.

A mi penig az itthol való üzletét megilleti, bizommal mondhatom, hogy a cikköknek akkora az ü kellendüségök és forgandóságuk, hogy már ennön magam is kezdöm hinni jó Majszt'ramnak már annyi évek óta emlögetött szavait, miszerént: A köteles mesztörség legmagasabb tökéjéhez első grádics az képviselőség, — mert mig érrézt, a mióta nömös Tekintélyével az kendör vámot eltöröltette, sokkal jutalékosabban jutunk a sodrani valóhoz, másrészt penig a cikköket is mintegy környül veszi a képviselőség nyimbucza, mert mi türes tagadás, a bornyu is jobban tellik azon küllemetös öntudatjában, hogy képviselő mühelyéből került a halzbandnija, még a sörtvés is úgy öritül a töllünk vásárolt köczmadzagjának, mintha mézes madzagra kötötték volna.

De nemcsak a mühelynek, hanem a Majszt'romnak is úgy möggyarapodott a tekintélye, mint tiló alatt a pozdorja. A hová csak lépek, mindenütt az böcsössége szertelen magasztalását kell hallanom és kiki nömös Szömélye dicséretjével

igyekszik magát nálam lekötelezni. Mert még az érdömös figurája is bevötte magát az divatban. A vasárnapi ülésben meg a Masa bácsi azt indévtányolta, hogy jó lösz bizony a promenádon a Dugonics örrát rézzel befuttatni, hogy hátrább ü se lögyön a többinél.

A minapába, hogy ellätögattam a Fölsövárosi Kaszinóba, hallottam emlögetni, hogy az böcsületös Ellenzék, hogy megszorította az gonosz kötöfékvesztett kormány nyakába a hurkott: kire aztán voltam bátor megjegyözni, hogy az tisztösleges hurok az nömös czég legközvetlenebb sodoritmánya. Csak a' kár, hogy posta munka volt és az utolsó pörczben csütörtököt mondott. Hej! vönök csak én Majszt'ramnak a helyén, maj tunnám én mi kék ennek az drágalátos kormánynak. Mi is csak? . . . hm . . . nyöcz méter nyak-nyek-nyikkasztó zsinég és éjjön az ellenzéki Miniszteriom és annak böcsületös elnöke az én embörségös Majszt'ram!!!

Mög is követöm drága Majszt'ram, hogy én az én butu eszömmel az kögyed érdemös figyelmét még egy akcizenciára lekötöni merészködök. Sokat gondoltam már, hogy menyibe kerülhet, a már ugy is ködis botra kerül szegény hazának, az a tömördök sok vasdrót, ami azokat a dele gröföket összeköti. Mennyivel kevesebbe kerülne, ha azt a sok sodronyt leszednék, és helyibe jó kenderszál zsinéget kötnének a delegröf füleire és azzal rángatnák, rángassa meg a görös a delegröf minisztert, akit ebben az okos dologban meginterppölláni talán nem is volna ros.

Miután a levelem tárgyának fonalát ez mostan legombolyétottam

Maradtam lekötelezött hü szolgálja

Zsinég János.
művezető.

Báli tudósítás.

(A „Hölgyek Nemtöje“ címü lapból.)

Az éjjel tartatott meg a budapesti szolgaszemélyzet élitebálja ép annyi fényvel, mint kitünö sikerrel. A redoüte díszes termei közül a kisebbik zárva maradt, mert ezuttal nem annyira számos mint válogatott közönségre volt kilátás. De ha korlátolt volt is a tér, a fesztelen mulatságnak annál tágabb határa nyílt. A francia négyest két colonneban 80 pár járta. A hölgykoszoru virágos kerthez hasonlított. Sebtiben csak néhányat sikerült följegyezni a legkiválóbbak közül. Ott volt Hojek Nina ö nagysága T. miniszter ur szakácsnéja (rikító vörös selyem lilla guirlandokkal) ki br. E. Gy. lovászával gyönyörü párt képezett; G. egyetemi tanár szobaleánya Dramulla Giza k. a. (zöld atlasz kék volantokkal, hamuszín rózsákkal.) Nahraczek Julcsa k. a. F. M. híres orsz. képviselönk száraz-dajkája (gormonde-dessein faille ruhában.) Krivalek Antoinette k. a. M. főtörvénszéki bíró bájos pesztonkája (zöld és sárga melée szoknya rózsaszín tunique.) Majorkás Tercsa ö nagysága, konyhaszolgáló az Európából stb. stb., mert ki birná elősorolni mind a szép, mivel és elragadó tánczosnöket! A cotillont F. G. H. ur a Bumszti keller főpinczéje vezette illesmerendö leleményességel. A dreischritt és csárdás újrázásakor némi megbomlás látszott ugyan a kedélyeken; de a tulnyomólag zamatos magyarságu fiatal urak kohorsa gyözött s a táncz kivilágos kiviradtig folyt ernyedetlenül. A jótékony czél — a bál az egylet házipéztára javára folyt — buzdította a tagbaszakadt legénységet és fáradhatlan hölgyeket. — A toilettek fénye elrag: dó volt s nem egy irigen leskelődö pillantást szemlélhettünk oly háttérbe szorult nők részéről, kiket kevésbbé fényes helyzetök az egyszeriség fitogtatására kényszeriti. Egy szó mint száz: ismét egy sikerült fényes és distinguált éjszakát van alkalmunk báli krónikánkban regisztrálni.

Genarro de Paszuly.

G á z ü g y.

— A kis nagybizottság kebeléből. —

Elnök. — Ámbátor dél van, de azért szolgál, gyujtsa meg a gázt. Ne mondhasa a gáz-társaság, hogy ő nem volt jelen, mikor róla tanácskoztunk. (A gázlángok kigyulnak.) Hát uraim, a kinek tetszik, szóljon a dologhoz.

A. B. ur. — Ambár az egyetlen fiam neve Gázmér . . .

C. D. ur. — Már bocsánat, de az nem tartozik ide mert az Kázmér, itt pedig nem káztársaságról van szó.

A. B. ur. — Hogyan? Ön az én fiamról többet akar tudni nálam? Mit akar evvel mondani uram? Az én feleségem . . .

Elnök. — Az ön felesége nem a gáztársulat. Kérem a tárgynál maradni.

A. B. ur. — Mit? En elhagyjam feleségemet és egyetlen gyermekemet! Süssék meg uraim a gázt. Agyió! (Kalapot ragad és elmegy.)

C. D. ur. — Obskurus ember! Az akar világításról beszélni. Én, kérem, arra szeretném a gáz-társulatot szoríttatni, hogy farsang idején a »gaze« árát is alább szállíttassa. (Halljuk.) Kérem, nekem három leányom van és mindahárom bálozik a bójtben is.

Elnök. — Eddig a bálkrónikában gáz-bált nem láttam.

C. D. ur. — No elég az ahoz, hogy tömérdek »gaze« kell a báli ruhákra. Enenk a métere évről-évre drágul.

Elnök. — De mit tartozik ide a báli ruha?

C. D. ur. — Ha a »gaze« métere drágul, az nem tartoznék ide? Hát hova?

E. F. ur. — Igaz, hisz az »gazométer« Az én leányaim is nagyon érzik a »gaze«-árak magasságát.

Elnök. — Nem értem az urakat. A gáz-árok egyáltalán nem lehet magas, csak mély. Mi mély árkokat ásunk a gáznak, nehogy a csövek megsérülhessenek. Ha talán azt akarják mondani, hogy a gázmérő . . .

G. H. ur. — Igenis, már régen azt akarom mondani, hogy mért nem a pozsonyi mérő szerint mérjük a gázt? Ez legalább magyar mérték, magyar gázhoz pedig ilyen illik. Uraim, a pozsonyi gázmérő . . .

Elnök (csenget.) — G. ur, itt nem tréfálunk . . .

G. H. ur (folytatva.) — A pozsonyi gáz-véka vagy gáz-kila . . .

J. K. ur. — Kilaméter no!

Elnök (csenget.) — Elvonom önöktől a szót! L. M. ur, mit tart ön a gáz-szerződés megújításáról?

L. M. ur. — Én azt hiszem, hogy mégis várjuk be a villanyos villágítás sikereit.

N. O. ur — Az igaz, a villányi villágítás, nemzeti jellegénél fogva, a magyar fővárosban . . .

L. M. ur. — Már most ki beszél: én-e vagy ön?

N. O. ur. — Tán csak nem akar eltiltani attól, hogy ha kedvem telik, villányival illumináljam magamat?

Elnök. — Koránsem, de nem ebben a gyűlésben.

N. O. ur. — Ugy-e? Akkor hát servustok! (Kalapot, pálczát ragad s távozik.)

Elnök. — Már látom, hogy a hangulat nem eléggé komoly a tanácskozáásra. Legjobb lesz tehát, ha fölolvassom azokat a szerződési pontozatokat, melyeket magam

fogalmaztam (Halljuk!) azon az alapon, hogy négy milliót investálunk.

P. R. ur. — Kérem, mit tesz az: investálunk?

S. T. ur. — Investálni annyi mint: benn veszteni. Hát nem tud az ur magyarul?

Elnök. — Vesztá; a láng istennője; investálni tehát annyi mint: lángra fordítani.

C. D. ur. — Fölszólítom az elnököt, hogy komolyan tárgyalja a dolgot, nincs kedvünk a gázügygyel tréfát üzni.

Elnök (olvas.) — »1. §. A gáztársulat köteles . . .

E. F. — Kikerjük magunknak az ilyen tréfákat. »Köteles« lehet holmi kötélgyártó-társulat, de nem gáztársulat!

Elnök (olvas.) — »A gáztársulat tartozik . . .«

G. H. ur. — Ez is rossz vicz. Ha a gáztársulat tartozik, akkor nem hitelképes és Budapest vele nem szerződhetik. (Helyes!)

Elnök. — No jó, ezt majd megbeszéljük később; de csak hallják tovább a tervezetet. (Halljuk!) »Tartozik, bizonyos mennyiségű és minőségű gázt . . .«

J. K. ur. — Ez nem ér semmit. A gáz mennyisége és minősége nem lehet »bizonyos«, mert Budapest mindig nőni vagy fogyni fog, úgyhogy »bizonyos« a gáz mennyisége sohasem lesz. De ép oly kevésbé minősége, mely az újabb találmányok által folyton javulni fog, úgy hogy ha mi »bizonyos« minőséget kötünk ki, mindig csak a mai minőséget kapjuk. (Helyes.)

Elnök. — No jó, hát tegyünk »bizonytalant« a »bizonyos« helyett.

L. M. ur. — Noiszen, elnök ur, már az plusquam! A bizonytalanra ki a manó fog szerződni? . . . Uraim! Ez a tanácskozás czéltalan. (Helyes!) Az elnök nem érti a tárgyat (le vele!) és idétlen tréfákra pazarolja a drága időt. A szakértőket, például Gázmér urfi apját s a villanyos világítás apostolát elzavarta közülünk, ellenben a gázt meggyújtatta. Világos tehát, hogy ő a gáztársulat zsoldjában áll. Ilyen elnök alatt nem tanácskozzunk. Gyerrünk egy társulattal odább! (Mindnyájan fölugornak s kimennek.)

Elnök (egyedül.) — Hát engem itt hagyunk? Tán magam tanácskozzam elnökségem alatt? (A társulat gázán megégeti dolgozatát és utánok siet.) Gázember legyek, ha megteszem! (El.)

Börzeviczy W. M. élczei.

Panaszkodik hozzám Kármán, hogy még a jobboldali sajtó is csufolkodott vele. Feleltem neki elmésen: hja, a jobboldali sajtó lehet kormány párti, de nem kármán párti.* (Ausgeszeuchnet! Be is küldöttem valamennyi élczlapba! Legyen nekik is egy jó napjuk!)

*

IV. Napoleon elmegy a kafferek ellen harcolni. Megy mint Lulu, vissza meg jönni fog mint Zuluulu. (Pakelél! Olvastam már én ennél rosszabb viczet a »Borsszem Jankó«-ban.)

*) De Wahrman-párti sem!

Jelenet a mennyországban.

— Saját tudósítónktól. —

Zsedényi (kopogtat.)

Szent Péter (kinéz) — Ahá, ilyen öltözetben csak szegény magyar író járhat. (Kinyitja az ajtót.) No csak gyere be, Imre öcsém.

Zsedényi (belép.) — Bocsánat, bátyám uram, nem Vahot Imre vagyok, de Zsedényi Eduárd.

Szent Péter (csodálkozva.) Eduárd? A ki hiszi. (Hátrakiált.) Gunda hugom, gyere csak egy pillanatra.

Szent Kunigunda (előlép.) — Mi baj, Petyus bá?

Szent Péter. — Azt mondja ez a boldogtalan boldogult, hogy ő Eduárd. Neked mint Kunigundának legjobban kell tudnod: igaz-e?

Szent Kun. — Isten hozta, Zsedényi bácsi. (Kezet csókol neki.) Azért csókolok kezet, mert maga úgy sem csókol kezet katolika szent hölgynek.

Székács József (ott terem.) — Micsoda? Te vagy, Eduskám? Jaj be sajnálom, hogy én nem temethetelek el. Reményem, utódom kitett magáért, a ki svékus embersége van! (A közelgő Szent Mártonhoz.) Nézd csak, Marcsi koma, ez is afféle legény ám, a minő te voltál. Ő is kettévágta egyszer a köpenyegét és a felét oda akarta adni egy szegény koldusnak — mert áldott jószívű a lelke — de a koldus mit is mondott rá?

Zsedényi (szabadkozva.) No hát csak azt mondta, hogy köszöni a jó akaratomat, de az olyan vedlett köpenyegben szégyelt járni, — a koldustársai kitagadnák a czéhökből.

Szent Márton. Ejnye, adta éhenkórásza! Csak felejtett volna ott a botod felét is a hátán!... De micsoda lármát csapnak amott azok az ó-görög cigányok?... Te, Diogenes koma, még fölabajgatsz az öreg istent délutáni álmából. Mi baj ott hátul?

Diogenes (egy nagyon ócska köcsöggelapallal fején.) Kérlek alássan, sanctissime! — ezt a szép új kalapot találtam abban a felhőben, tán a szél vitte bele. Most Antisthenes, a cynikus pajtásom, osztozni akar rajta.

Antisthenes (elősietve.) Azaz hogy csak a bélést kívánom, mert én beérem avval is — jaj, olyan jó zsíros — hiszen a külső köcsögöt megtarthatod, te zsigori. (Lekapja fejről a kalapot s kezdi szétfejteni.)

Zsedényi (odanézve.) Micsoda? Az én kalapomat vitte el az elébb a szél s most ez a két cynikus veszekszik rajta? Nem adjátok ide rögtön, ti ilyenek-amolyanok? Harmadfél forint volt tiz esztendővel ezelőtt, — még kiszolgálhatnám vele az örökkévalóság első kapitulációját! (Elkapja s fölteszi.) Még kipirongat Korányi doktor, ha meglátja, hogy hajadonfővel járok itt a nedves felhők között,

Deák Ferencz. — Isten hozott, édes bátyám, mit csinál a haza?

Zsedényi. — A haza? Bankrótot.

Deák. — Csak nem izentetek háborut a musz-kának?

Zsedényi. — Bár izentünk volna! Akkor nem szavaztuk volna meg a zene-akadémiát, a mely megint ezrekbe kerül!

Deák. — No, ezt tán mégis csak kiheveri az ország. Hát Szepesben mit mivelnek? Ugyan hová lesz te nélkülöd szegény Tátrafüred?

Zsedényi. — Jaj, lelke Ferikém, nem is Tátrafüred már az, hanem Hátrafüred. Valóságos Smexikó!... Csitt, mi ez? (Gyönyörű zene a távolban.) Tán csak nincs nálatok koncert?

Deák. — Hogy ne volna! Épen most szólal meg a szférák zenéje, a szeráfok karával együtt. Beethoven igazgatja, szent Cecilia éneklé a sopránt. Siessünk a menynevei redoúteba, mert elmulasztjuk a nyitányt. (Körülnéz.) Hé! Edus! Hová bujtál?.. Ni ni, nyom nélkül eltűnt! Péter bátyám, nem látta, hova lett Zsedényi?

Szent-Péter. Épen most szökött ki a kapun. Őt ugyan hat ökor sem huzza bele, a Bethhoffen koncertjébe sem! Azt mondta s avval ill a berek, nád a kert. Azóta már ott lebeg a purgatórium szája körül.

Deák (a homlokára ütve.) Ejnye, hogy ez nem jutott eszembe! Hiszen mindég ő volt a haza legnagyobb hangverseny kerülője. Inkább a Dózsa György székére ül, mint bársonyos zártszékre. No már most várhatjuk is szegényt vagy háromszáz esztendeig; addig ki nem merészkedik a tisztító tüzből, ha csak egy czug arkangyalt nem küldünk át s vissza nem hozatjuk brachiummal. Megyek is mindjárt szent Longinus főkapitányhoz, hogy intézkedjék az ügyben. (El.)

Méltóságos intendans ur!

Rotter Irma helyére ajánlkozom. Mint nevem is mutatja, kiváló képességgel fogok minden lábbeli megkívántatáságnak megfelelni, s remélem ki fogom mutatni, hogy Rotter Irma távoztával a ballet jobb lett.

UGRYK BORBÁLA.

B. Podmaniczky Frigyes intendans urnak.

Budapest.

Én a balletra vagyok praedestínálva. Szökő évben születtem. Ugor-tanulmányokat végeztem Budenz vezetése alatt. Théával élek — még pedig thé dansant-tal. Mi kell még? Csak egy 6000 frtos szerződés.

Tisztelettel

ELLA TARANTELLA.

Tisztelt báró ur!

Nem talál olyan assolutát, mint amilyen vagyok én. Vattát még a téli kaczabajkamban sem tűrök. Foghegyről senkivel sem beszélek, lábhegyről igen. Szerződtesse!

ZERGE RÓZSIKA

(németül genannt die Entrecht-Salli.)

Régiség.

(Dr. Hnszmann lelete.)

— Műszók kovácsolása. —

(A „Középtanodai tanáregylet közlönyéből” 11. sz.)

Dr. Császár Károly matematikus ur állítja hogy a vetelés cselekvő állapot és nem szenvedő.*) Van középpontos vetelés, párhuzamos vetelés, ferdeszögű és derékszögű vetelés, továbbá vízszintes, függélyes és oldalas vetelés.

* Vidéki költészet.

— A „Zal. közlönyből” —

Rang és hit.

Hogy szeretlek és elvesztem
Mióta téged szeretlek:
Én ezt soha sem felejthetem
Míg még csak élni élvezek.

Tűnik a nap, csillag ragyog
Remekké lesz a szép liget,
Én csak olyan tájban vagyok
A hol halál nem fenyeget.

*) Csak próbálná meg egyszer!

Bába Treszka.

Bibor festi itt a dombom;
Nyári éjjel halgatódzok,
Halgatódzok, hogy a lombon,
A madárka velem zokog.

Igaz nem ismeresz engem,
Nem ismerlek személyesen,
De mért csak ifju lelkem
Tudhatja a mit kevesen.

Büszke voltam szerelmemre
De büszkeségem megtörted
Ámbár igaz! — hogy szemedre
Hányták rang és hitemet.

Igaz igaz! zsidó vagyok,
Szegény árva zsidó fiu!
Olyannak fényed nem ragyog;
Nem a!! szegény zsidó fiu.

Áldott vagy örökké boldog,
Mert nem látsz többé engemet,
Szemed fénye tovább ragyog
Viszszikrázva bu lelkemet.

Belhangok sugdossák nekem,
»Zsidó ifju mi az élet?»
Több az élet mostan nekem,
Mint játszó, fényes készület?

Volt idő nem bántott rangom,
Nem sértett engem vallásom,
Rangod 's hited lett barlangom,
Melyben magam most elzárom.

R.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

„Kerek kis kalap.” (Rajz.)

A »Borsszem Jankó« muzeumába tettük. — N. x. y. (Bápst.) Meg fog jelenni. — Dr. T. E. (Czgd.)

A koresolya évadja elmúlt s nyilván jövő decemberig be se köszön többé. Tán akkorára hagyjuk. Egy kicsi dolog, mely a küldemény hátára szándékatlanul került, nekünk igen kedves meglepetés volt. Ez aztán a »Vogl-féle látó«! — értsd madár-távlát. — „Barátfülek.” Ha még ki nem találta, beadjuk a Mokány B. jövő évi naptárába. A telegrammhoz be kellett volna küldeni a kulcsot. — **Hecsepecs.** Ó, azok a szivreható rezegő tollvonások! Az ősz haj hogy lóg bele a szembe, mely előtt nehéz pápaszem ül, s mily hajlott a dereka! Ó, kedves nagymama! Hanem csak ott állnánk közel hozzája, egy pördületes lerepülne az ősz haj, a szemüveg s lelapulna a pup — mert az hamis, hamis; még a zuzája is az. Különbön az ördögöt (a pestist) nem fessük a falra! Inkább az angyalt, amit ezennel tettünk is. — **Pldgs.** (Centor.) Hosszu az ének, bár nem ros. A dolog különben sorát várja már. — **Drops.** Valaki pulykát lop. rajta érik, kappant kinal érte. Amin őn nagyot nevet, le is írja s beküldi nekünk. Csak hogy mi nem közöljük ám! — **F. G.** Azt mi is és észrevettük, hogy a »Hon« egy idő óta nagy kedvét leli a »babona« terjesztésében. A megjövendőt (persze tudományos kiszámítás alapján megjövendőt) tpeplizi katasztrófát olyan tüneménynek mondja, mely »tapasztalat szerint« a pestissel szokott mindig vele jární. S fölháborodik az Ádria, amit bizony minden ősszel vagy tavasz felé meg szokott csei lekedni — s a »Hon« ismét azzal áll elő, hogy hát rég meg van az írva, hogy a pestis kíséretében ilyes »rendkívüli« jelenségek tűnek föl. Az igaz, hogy egyszer nagy bajt okozott egy efféle tünemény: az 1869-ki üstökös magával hozta az »Üstökös« is; de egy ilyen kivételből nem kellene szabályt lefejtetni, s nem illik ez a vén-aszonyos, kártyán kivetett tudomány az olyan laphoz, mely szabdkörmives és ugyancsak üldözi a papokat.

Alapos és gyors segítség minden gyomor- és altesti bajban szenvedőknek!

Az egészség fenntartása legnagyobb részt a nedvek és vérnek tisztítása és tisztántartása, valamint a jó emésztésben rejlik. — Ezen ezéi előlére a legjobb és leghathatóbb szer

Dr. Rósa életbalszama.

Dr. Rósa életbalszama minden kivánatoknak a legtekintetesebben megfelel; ez az összes emésztési szervek munkásságát élénkíti, egészséges és tiszta vért alkot, és a testnek az előbbi erjét és egészségét visszaadja. — Minden emésztési bajok, név szerint: étvágyhiány, száraz nyelv-felhígóság, felpuffadás, hányás, gyomorgörcs, begyalásodás, aranyér, a gyomor étkekkel való megterhelése stb. ellen a legbiztosab és lejobban talál hatásra, mely magának a legrovidebb idő alatt kitűnő hatása miatt általános elterjedést szerzett.

Egy nagy üveg 1 frt. Félüveg 50 kr.

Sok száz elismerő levél megtekintésre kézen áll. Ez életbalszam bérmentes megkeresések következtében utánvétel mellett mindenféle ártok nélkül.

Figyelmeztetésül. Kellően figyelmeztetés kikérldése tekintetéből kérem a t. közönséget, mi díg Fragner gyógytárából került Dr. Rósa-féle életbalszamat kérni, mert tapasztalatom szerint nem helyen csak egy szerden életbalszamat árulnak el, mely a Dr. Rósa-féle balszammal képest csak hatálytalan keverék.

A valódi Dr. Rósa-féle életbalszam egyedül a (fraktúrából) Fragner B. gyógytárából (Prága, Nos. 3.) kapható. — Budapest: Farkas József gyógytárcazáló. — Karasbeseben: Müller Fülöp gyógyt. — Makón: Nagy Adolf gyógyt. és Csalkós J. V. gyógyt. — Malackán: Erdős János gyógyt. — Hoid-Mező-Vásárhelyen: Mike Fer. gyógyt. — Miskolcon: Dr. Csáthi Szabó István gyógyt. — Pozsonyban: Heinrich Frigyes gyógyt. és Menzer Lipót gyógyt. — Szekesfehérváron: Dieballa György gyógyt. — Szegeden: Barcsay Károly gyógyt. — Temesváron: Tarozay St. gy. — Nagyszombaton: Bogner Lajos. — Erdélyországban: Kolozsvárott: (egyedül raktár) Wolff Ján. gyógyt. — Tordán (egyedül raktár) Wolff Gábor és fia gyógyt.

Raktárak a birodalom majd minden gyógytárában, valamint Ausztria minden fűszerkereskedésében vannak.

Minden gyógytérés és kereskedő urak, kik Dr. Rósa életbalszamból raktárt tartani ohajtanak, sziveskedjenek a fennirt fraktúrához Prága fordulni.

Porzó

Tárczalevelei

Rajzok a társas életből, a család köréből, uti vázlatok stb.

Irta
ÁGAI ADOLF.

— 2 kötet. — 46 lv. —
ára 4 forint.

E cikkek felől csak egy vélemény uralkodik: hogy azok úgy formában, mint tartalomban a lejobbak sorába tartoznak, mik a magyar szépirodalomban az utóbbi években megjelentek. Humor, guny, költői melegség, finom részletezés, szellemes játszóság, élénk színezés, könnyedség, felületesség nélkül s végig szabatos, jóízű magyarosság, mely sehol sem válik póriássá — ezek azon tulajdonok, melyeke gyűjteménynek megadják súlyát és becset.

Az életből ellesve.

Beszélyek.

Irta: **JÓKAI MÓR.**

Három kötet ára 3 frt.

A ragyogó tollu író ez újabb szépirodalmi dolgozatainak gyűjteménye oly gazdagnak és változatos tartalommal jelent meg, mely alkalmat nyújt a közönségnek, hogy kedvenc írója sokoldalú tehetségének legkülönbözőbb sajátosságaival megismerkedhessék. Tártyait tulajdonilag az életből és pedig a magyar életből meríti ugyan, de pl. »Az ezertteddik éjszakában« átcsap ama térre is, hol élénk képzelete egészen szabandon röpülhet, míg a »Rendkívüli nőb« a világ történet nagy tárházából keres anyagot. Kiváló érdeket kölcsönöz a gyűjteménynek, hogy a közlemények tekintélyes része naplószerű följegyzés, melyben a Jókainál oly megkapó közvetlenség ellenállhatlanul vonzza magával az olvasót. A »Hajdan, most és valaha« czíműnek pl. a Svábhegy képezi színterét, Jókainak a kedvenc helye a hol, mint e közleménye végén elmerengve mondja, »pihenni akar.« A harmadik kötet fő részét olaszországi utazásának leírása tölti be, ritka megfigyeléssel, élénk színekkel, érdekesen festett utirajz, melyben a klasszikus föld hatása az író lelkére s a benyomás meleg költői kedélyére oly varázst kölcsönöz e kiváló bájjal írt memoíroknak, mellyel kevés »utlierás« dicsekedhetik az irodalomban. — A változatosságban pártját ritkító, de mindentükt költői tartalmu gyűjtemény bizonyára a legkedvesebb olvasmányok egyike lesz a magyar közönség előtt.

TRÉVANNES JAKAB.

Francia regény.

Irta: **VINCENT JAKAB.**

Ára 80 krajczár.

Vincent Jakab (egy fiatal hölgy írói neve) ezen e műve oly tehetségről tanuskodik, mely íróját azonnal a Revue des deux Mondes munkatársává emelte. A kitünő irálylyal írt regény nemes iránya, mely a szenvedélyek összeütközését a kötelességgel csak még izgatóbbá teszi; a helyzetek érdekesítő élethűsége, a magasabb szempontból felfogott költői igazság szolgáltatás; az egyes személyek plastikailag kidomborított alakítása, oly olvasmányvá teszike e kis munkát, mely a határozott műélvezet mellett még az elégedettséges kedves érzetét is hagyja hátra az olvasóban. A házas férfiak szerelmes viszonyainak érdekes themája új és megkapó formában dolgoztatott itt fel és az egészséges alapul szolgáló erkölcsi eszme, mely szerint a nő, ki kötelességeiről megfélekedzik, nem tarthat többé számot társadalmi állásának előjógára — tanulságos, vonzó és tartós értékű művé teszike e kedves kis kötetet.

Jön a rozson át.

Regény.

Irta

MATHERS B. HELÉN.

Anzából fordította

ZICHY KAMILLA

Három kötet, — ára 2 frt 40 kr.

»Jön a rozson át« az angol regényirodalom egyik legkedvesebb terméke. Irálya oly ellenállhatlan vonzó, oly keresetlen frissesség és közvetlen báj ömlik el minden során, hogy, a ki egyszer elkezdte, nem bír többé megválni tőle, míg legalább háromszor el nem olvasta. — Meséje egyszerű; mindössze csak egy fiatal leány szerelemi történetét tárgyalja, azonban az olvasó keveset törődik az eseményekkel. Figyelmét egészen lekötik az egyes alakok, melyek oly élethíven vannak odaállítva, hogy velök sírnak a velök nevetünk, s szenvedéseiket, szenvedélyeiket egyaránt átérzzük. D. cken Florence-ja (Dombey és fia) óta nem találkoztunk regényben rokonszenven, kedvesebb leányakkal, mint a minő Nelli, a »Jön a rozson át« hősnője. A valódi nőiség bájja ömlik el igénytelen s mégis oly nemes alakjan; jász kedélye, szívmelegsége még a szenvedés napjaiban sem hagyják el soha, s azon magar erkölcsi szempont, a melyen áll, erőit küzdelemben és »ellenállás szívós ágával ruházta fel. A három kötetes regény százfélé megkapó, k-dves képbén tünteti élénk az angol család életet, s az önző zsarnok apa egyik kitünően kidolgozott alakját képezi, mely, ugy szólván, a Deus ex machina, s meunyiban az előtte való rettegés, minden bajnak és szenvedésnek indoka és előmozdítója lesz.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„MAGYAR LAPOK“-ra

Február 1-jén új előfizetés kezdődik a »Magyar Lapok«-ra. Nagy hangu ígéretek helyett eddigi számainkra utalunk. Határozott ellenzéki lap vagyunk, nem élünk vissza a közönség jóhiszeműségével. Fővárosi magyar lap vagyunk, s a legkitünőbb írói erők segítségével törekszünk megfelelni kettős hivatásunknak.

Előfizetési árak:

Évnegyedsre 3 frt 50 kr.
Egy hónapra 1 frt 20 kr.

Előfizethetni a »Magyar Lapok« kiadóhivatalában Budapesten, »Athenaeum« épület.

Idült vagy kezdetleges titkos betegségeket tehetetlenséget,

hasonszenvi gyógyimód szerint fényes sikerrel gyógyít

Dr. Ernszt L., hasonszenvi orvos.

Pesten, két sas-utca 24. sz. II. emelet, bemenet a léposón.

Rendelési idő délelőt 9-12 óráig délután 1-4 óráig.

E betegségek gyakran a végöl, hogy azonnali eredmény érsek el, a legkönnyelműbb módon nagy időg adód és kénséssel kezeltek. Az így gyógyultak azonban a legborzasztóbb utóhatásoktól te maadítanak meg, annyira, hogy a könnyelmű gyógykezelés miatt kénséveségük szenvednek. Ily veszélyek ellen menedéket nyújt a hasonszenvi gyógyimód, mert nemcsak a legrejtőbb bajokat meggyógyítja, s hatása oly jótékony, hogy utóhatásoktól félni nem kell. Az életrend oly egyszerű, hogy mindenkitől megtartható.

Levélileg is eszközöltetik rendelés.

A híres és hasznos könyv „ÖNSEGÉLY“ czímmel, minden könyvkereskedésben kapható. — Ára 2 frt.

Az Athenaeum könyvkiadó-hivatalában
Budapesten (Ferencziek tere 3. sz.)

megjelent s általában minden könyvkereskedésben kapható:

Fényes házasság.

Regény a magyar társadalmi életből.

Irta

VÉRTESI ARNOLD.

Ára 1 frt 40 kr.